

tilstrækkelig højt op i Forvejen, kommer det Gruppen til Gode. Det kommer en af de følgende Kandidater til Gode. Her er den mindste Sandsynlighed for, at nogen Vælger spilder sin Stemme, og det er overmaade let og simpelt. Jeg haaber med den ærede fungerende Formands Tilladelse at maatte oplæse nogle faa Linier, fordi jeg gerne vilde, at dette skulde staa aldeles klart, og det kan bedre ske, naar jeg former det saaledes, som jeg her har skrevet det. „Derefter skal saa de som Stemmesedler brugte autoriserede Kandidatlistor indsendes til Valgkomiteen for hele Riget og optællés af den eller under dens Tilsyn og Ansvar. Kandidaternes Rækkfølge bestemmes paa hver Gruppes Liste efter deres Stemmetal. De valgte Kandidater fordeles paa Listerne efter vises Stemmetal paa den i Folketingets Forretningsorden siden den 28de Februar 1890 brugte Fordelingsmaade“, som vi alle kende. Og saa vil jeg tilføje en Ting, der ikke vedkommer dette, men som giver en ny, stor Fordel, og det er, at de ikke valgte Kandidater, som have modtaget Stemmer, bør være Suppleanter gruppevis indtil næste Rigsdagsvalg, saaledes at vi undgaa Valg i de Aar, indtil der næste Gang skal finde almindeligt Rigsdagsvalg Sted. Hvis det er lykkedes mig at gøre dette tilstrækkelig forstaaeligt — i alt Fald ville ærede Medlemmer kunne se det efter i Tidens senere — er jeg overbevist om, det maa erkendes, selv om man i øvrigt ikke er enig med mig, at det er muligt at foretage Valg, endogjaa af hele Rigsdagen, efter Forholdstal paa en eneste Dag. — Jeg er aldeles enig med Udvalgets ærede Ordfører i, at skulde man ind paa en Grundlovsforandring, som det er antydnet af Mindretallet, maa man ogsaa kræve, at ikke alene Folketinget kommer i Smeltebiglen, men at Landstinget gør det Følgeskab. Det, som er en af Grundtanterne i Forholdstalsvalgmaaden, er, at de forskellige Interesser kunne blive repræsenterede, og det er kun, fordi man ikke tidligere havde Forholdstalsvalgmaaden eller ikke forstod at anvende den, at man opfandt den kunstige, ja, den plutokratiske Maade, Landstinget er valgt paa for Djebliffet. Men efter at man nu er kommen saa vidt, at man har denne nyere Valgmaade, er der ingen Grund til at beholde den sædvanlige Valgmaade, som er overordentlig besværlig og indviklet, den, hvorpaa Landstinget vælges. Derfor mener jeg, at man kan meget godt vælge hele Rigsdagen paa samme Valgrundlag, og naar hele Rigsdagen saa er valgt, da, ligesom i Norge, lade $\frac{1}{3}$ være Landsting og $\frac{2}{3}$ Folketing. Men naturligvis maatte man kræve andre

Goder ved Siden deraf; thi det kan ikke nægtes, at det vilde være for lidt til en Grundlovsforandring. Man maatte tillige kræve hemmelig Afstemning, at Valgdagen blev en Fridag, og muligvis flere Betingelser, som jeg ikke her skal nævne. Jeg har villet udtale dette, fordi jeg har en Formodning om, at Spørgsmaalet om en Grundlovsforandring dog før eller senere kommer frem paa ny; og mener jeg, at her er et Udgangspunkt, som man kunde bruge, men ikke det Udgangspunkt, som ligger i Mindretallets Forslag. Kan derimod Enighed ikke opnaas om en Grundlovsforandring, mener jeg, man skulde holde paa den grundige Omlægning af Valgretene. Her er et Tilfælde, hvor det lille Fremskridt, nemlig Omlægningen af nogle enkelte Krefte, vilde være en Hindring for det større Fremskridt senere; man vilde slaa sig til Ro dermed i lange Tider uden at komme videre. Derfor skal jeg i dette Tilfælde tilraade at stemme mod Mindretallets Forslag.

Første Viceformand (Bjessen): Jeg har ikke villet hindre Dmtale af Mindretallets forslagens Vædringsforslag under Nr. 3, da dette en Gang er kommet frem som saadant gennem Betænkningen, men jeg vil dog henstille til ærede Medlemmer ikke at fordybe sig for stærkt i dets Indhold, da Vædringsforslaget, som tidligere nævnt, ikke kan komme under Afstemning.

Scharling: Skønt det i og for sig efter min Mening er beklageligt, at Mindretallets principale Forslag under Nr. 3, ikke kan komme til Afstemning, og som Følge deraf, som den ærede fungerende Formand udtalte, Forhandlingens derom helst maa holdes inden for visse snævre Grænser, beklager jeg dog dette for saa vidt noget mindre, som Vædringsforslaget efter min Mening lider af den ikke uvæsentlige Mangel, at det sammennytter to meget forskellige Spørgsmaal, som hver for sig burde være Genstand for Forhandling og eventuelt Afstemning. Det ene Spørgsmaal er, hvorvidt man bør gaa bort fra den nuværende Regel med Hensyn til Antallet af Folketingskrefte, og det andet er, hvorvidt man bør gaa bort fra den nu gældende Valgmaade. Jeg tror, at dersom dette Forslag laa for til virkelig Forhandling og Afstemning, vilde selv de, der maatte være enige i, at det rigtige var at gaa til en Grundlovsforandring, der gav hensigtsmæssigere Bestemmelser om Folketingskrefte Antal, dog maasse sige: Vi ere bestemt mod den foreslaaede Valgmaade og maa